

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel (przewodniczący)

SSN Roman Sądej

SSA del. do SN Dariusz Czajkowski (sprawozdawca)

w sprawie **Z. G.**

oskarżonego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 17 czerwca 2015 r.

wniosku Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej z dnia 14 kwietnia 2015 r., sygn. akt

II K 161/14, w przedmiocie przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi

równorzędnemu,

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł :

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla
Wrocławia - Śródmieścia we Wrocławiu.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 14 kwietnia 2015 r., sygn. akt II K 161/14, Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy Z. G. , oskarżonego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu – jednemu z Sądów Rejonowych we Wrocławiu.

W uzasadnieniu swojego wniosku Sąd ten podał między innymi, że w świetle sporządzonej przez lekarza medycyny sądowej opinii o stanie zdrowia oskarżonego wynika, że z uwagi na istniejące schorzenia Z. G. nie jest w stanie dotrzeć do Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej. Wedle biegłego, wskazanym dla oskarżonego rozwiązaniem byłoby zorganizowanie czynności procesowych w mieszkaniu wyżej

wymienionego, bądź chociaż w Sądzie we Wrocławiu, w którym to mieście Z.G. zamieszkuje.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej zasługuje na uwzględnienie.

Z opinii o stanie zdrowia oskarżonego, sporządzonej przez biegłego lekarza w dniu 13 kwietnia 2015 r. nie wynika wprawdzie całkowita niezdolność oskarżonego do udziału w procesie, ale wskazano w niej na szereg schorzeń, na które cierpi Z.G., a które uniemożliwiają mu dotarcie do sądu położonego poza miejscowością jego stałego zamieszkania. W takiej sytuacji należało uwzględnić wniosek Sądu właściwego wedle przepisów ogólnych i przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu. Podnieść bowiem należy, że oskarżony ma prawo do obecności przy wszystkich czynnościach postępowania dowodowego prowadzonych na rozprawie głównej (art. 390 § 1 k.p.k.), zatem nie wchodzi w rachubę sugerowane przez biegłego przesłuchanie go w miejscu zamieszkania, czego naturalną konsekwencją byłoby prowadzenie dalszych czynności w toku przewodu sądowego w warunkach, w których oskarżony *de facto* nie miałby możliwości w nich uczestniczyć, z uwagi na niemożność dotarcia do sądu.

Z tego względu sprawę powyższą przekazano do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia – Śródmieścia we Wrocławiu, w okręgu którego oskarżony zamieszkuje najbliżiej.